

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 lipca 1978 r.

Nr 23

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

78 — nr 71 z dnia 2 czerwca 1978 r. w sprawie rozwoju, organizacji i zaopatrzenia budownictwa indywidualnego	205
79 — nr 81 z dnia 24 czerwca 1978 r. w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach kolegów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń	207

78

UCHWAŁA Nr 71 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie rozwoju, organizacji i zaopatrzenia budownictwa indywidualnego.

W celu usprawnienia i dalszego przyspieszenia rozwoju budownictwa indywidualnego, zwłaszcza związanego z produkcją rolną, zwiększenia efektywności wykorzystania środków inwestycyjnych przeznaczonych na budownictwo, skutecznego rozwoju postępu technicznego, poprawy sytuacji mieszkaniowej oraz w celu ściślejszego powiązania zaopatrzenia materiałowego z planami budownictwa indywidualnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego oraz naczelnicy gmin opracowują roczne i wieloletnie plany budownictwa indywidualnego stanowiące integralną część planów społeczno-gospodarczego rozwoju miast i gmin. Plany te powinny obejmować również wojewódzkie plany rozwoju budownictwa jednorodzinnego, o których mowa w § 1 uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie rozwoju budownictwa jednorodzinnego w latach 1976—1980 (Monitor Polski Nr 31, poz. 134), zwanej dalej „uchwałą nr 128”.

2. Ministrowie Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług wydadzą wytyczne do sporządzania i realizacji planów budownictwa indywidualnego, o których mowa w ust. 1, oraz określą tryb wydawania pozwoleń w powiązaniu z przydziałem materiałów budowlanych.

§ 2. Planami, o których mowa w § 1, powinny być objęte inwestycje budowlane nowe, modernizacyjne i adaptacyjne oraz remonty, warunkujące rozwój produkcji

rolnej, usług dla ludności oraz poprawę sytuacji mieszkaniowej, a w szczególności:

- 1) budynki i inne obiekty przeznaczone do zespołowej i specjalistycznej produkcji rolniej, zwłaszcza inwentarskie i związane z zapleczem paszowym służącym do produkcji zwierzęcej,
- 2) budynki w gospodarstwach przejmowanych i prowadzonych przez młodych rolników oraz rolników powiększających obszar gospodarstw rolnych,
- 3) budynki inwentarskie i mieszkalne przejmowane przez rolników z Państwowego Funduszu Ziemi,
- 4) indywidualne budownictwo mieszkaniowe ludności zgodnie z zasadami określonymi w uchwale nr 128.

§ 3. Naczelnicy gmin przy opracowywaniu projektów planów, o których mowa w § 1, powinni uwzględniać:

- 1) dotychczasowe wyniki produkcyjne rolników ubiegających się o pozwolenie na budowę oraz stopień wykorzystania istniejących obiektów w gospodarstwie rolnym,
- 2) wielkość gospodarstwa oraz perspektywę jego powiększenia i wzrostu towarowości,
- 3) wielkość kontraktacji i dostaw dla gospodarki społecznej produktów roślinnych i zwierzęcych oraz możliwości ich wzrostu,
- 4) warunki mieszkaniowe.

§ 4. 1. W celu zapewnienia prawidłowego opracowania planów budownictwa indywidualnego naczelnicy gmin w terminie do dnia 31 sierpnia 1978 r.:

- 1) dokonają inwentaryzacji wydanych pozwoleń budowlanych z wydzielaniem obiektów produkcyjnych, w tym budynków inwentarskich oraz obiektów związanych z produkcją i konserwacją pasz.
- 2) sporządzają wykazy obiektów rozpoczętych i ustalają stan ich zaawansowania oraz potrzeby materiałowe niezbędne do szybkiego ich zakończenia i uzyskania efektów produkcyjnych (usługowych).

2. Naczelnicy gmin przekazują wojewodom i prezydentom miast stopnia wojewódzkiego w ustalonych terminach projekty rocznych i wieloletnich planów budownictwa indywidualnego, uwzględniające obiekty już rozpoczęte oraz na rozpoczęcie których wydano pozwolenie, a także zgłoszenia osób podejmujących budowę nowych obiektów albo remonty, modernizację i adaptację istniejących oraz potrzeby materiałowe na te cele.

3. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego po dokonaniu oceny przedstawionych projektów planów budownictwa indywidualnego w gminach (miastach) przekazują je wraz z zapotrzebowaniem na podstawowe materiały budowlane Ministrom Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Rolnictwa, łącznie z informacją o możliwościach wykorzystania materiałów budowlanych miejscowego pochodzenia oraz zastępowania materiałów deficytowych innymi dostępnymi materiałami.

§ 5. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, w porozumieniu z Ministrami Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz Rolnictwa i Zarządem Głównym Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, ustala na podstawie wojewódzkich projektów planów budownictwa indywidualnego potrzeby poszczególnych województw w dziedzinie zaopatrzenia w materiały budowlane.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, stanowią podstawę do określenia w narodowych planach społeczno-gospodarczych dostaw materiałów budowlanych na pokrycie potrzeb budownictwa indywidualnego w poszczególnych latach oraz podziału tych dostaw na województwa.

§ 6. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego na podstawie ustaleń, o których mowa w § 5, dokonują podziału materiałów budowlanych dla gmin i miast, a naczelnicy gmin dokonują weryfikacji projektów planów budownictwa indywidualnego, dostosowując je do możliwości zaopatrzenia materiałowego przy zachowaniu zasady pełnego pokrycia zapotrzebowania materiałów na budownictwo inwentarskie i związane z produkcją i konserwacją pasz dla zwierząt oraz na jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe objęte uchwałą nr 128 — w tym zwłaszcza na obiekty będące w budowie, a także na remonty.

2. Przy wydawaniu pozwoleń na budowę obiektów budowlanych objętych planem budownictwa naczelnik gminy zapewnia jednocześnie przydział niezbędnych materiałów budowlanych.

3. W razie wystąpienia w toku realizacji planów rocznych braku możliwości przydziału materiałów budowlanych na obiekty będące w budowie wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego mogą dokonać niezbędnych przesunięć materiałów w obrębie województwa w ramach dostaw rynkowych, a w koniecznych wypadkach weryfikacji pilności zaspokojenia zgłoszonych potrzeb.

§ 7. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrami Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz Rolnictwa i z Zarządem Głównym Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” oraz innymi zainteresowanymi ministrami ustali szczegółowe zasady sprzedaży materiałów budowlanych z dostaw przeznaczonych na rynek, z uwzględnieniem przepisu § 6 ust. 1.

§ 8. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług oraz terenowe organy administracji państwowej zapewnią kontrolę obrotu materiałami budowlanymi przeznaczonymi na zaopatrzenie rynku, szczególnie w dziedzinie pełnego zaspokojenia potrzeb planowego budownictwa.

2. Zarząd Główny Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” w uzgodnieniu z Ministrami Rolnictwa oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska zapewni terenowym organom administracji państwowej oraz właściwym jednostkom nadrzednym bieżącą informację o realizacji sprzedaży materiałów budowlanych odbiorcom indywidualnym z wyodrębnieniem sprzedaży rolnikom indywidualnym.

§ 9. Zarząd Główny Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego dostosuje do wymagań uchwały ewidencję realizacji dostaw oraz sprzedaży odbiorcom indywidualnym materiałów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku.

§ 10. 1. Mieszkańcy wsi uznanych w planach zagospodarowania przestrzennego za trwale jednostki osadnictwa wiejskiego i będących terenem koncentracji wiejskich ośrodków usługowych oraz wsi zniszczonych wskutek klęsk żywiołowych mogą tworzyć zespoły budowy, przebudowy oraz odbudowy wsi w celu skrócenia czasu budowy, lepszego wykorzystania materiałów, wspólnej pracy i lepszego wykorzystania pomocy techniczno-organizacyjnej.

2. Zespoły, o których mowa w ust. 1, powinny koncentrować swoją działalność przede wszystkim na budowie wspólnych obiektów przeznaczonych do produkcji zespołowej, specjalistycznej produkcji zwierzęcej, modernizacji budynków oraz na wymianę pokryć dachowych itp.

3. Minister Rolnictwa określi szczegółowe zasady przygotowywania i realizacji budownictwa przykładowego.

4. Naczelnicy gmin zapewnią stały nadzór i pomoc przy realizacji programów budownictwa zespołowego.

§ 11. 1. Jednostki zobowiązane do świadczenia usług na rzecz budownictwa indywidualnego zapewnią rozwój tych usług w pierwszej kolejności dla osób objętych planowym budownictwem. W szczególności usługi budowlane i transportowe powinny być wykonywane na rzecz gospodarstw zespołowych i specjalistycznych, w których

są wznoszone budynki przeznaczone do produkcji zwierzęcej.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zapewni pomoc w dziedzinie wyposażenia w lekkie maszyny i urządzenia budowlane jednostek aspietowanych oraz rzemiosła, świadczących usługi remontowo-budowlane dla ludności rolniczej.

3. Zaleca się Centralnemu Związkowi Kolek Rolniczych:

- 1) rozwijanie budownictwa prefabrykowanego przeznaczonego na potrzeby budownictwa indywidualnego, zwłaszcza specjalistycznej produkcji zwierzęcej w zespołowych i indywidualnych gospodarstwach rolnych i świadczenie kompleksowych usług budowlanych w tym zakresie;
- 2) rozwinięcie sieci wypożyczalni sprzętu budowlanego przy spółdzielniach kolek rolniczych na potrzeby budownictwa indywidualnego związanego z produkcją rolną.

4. Minister Rolnictwa rozszerzy i zaktualizuje zestaw typowych projektów rolniczych obiektów produkcyjnych, uwzględniających zwłaszcza potrzeby produkcji specjalistycznej, racjonalne rozwiązania materiałowo-konstrukcyjne i funkcjonalne oraz konieczność poprawy estetyki zabudowy wsi.

§ 12. W celu zapewnienia stałego postępu w budownictwie indywidualnym na wsi Minister Rolnictwa sporządza:

- 1) opracowywanie rocznych planów budownictwa przykładowego obejmującego wzorce do upowszechniania nowych i oszczędnych rozwiązań materiałowo-konstrukcyjnych,

2) sporządzanie wieloletnich prognoz, programów i planów postępu technicznego w budownictwie indywidualnym na wsi i stałej kontroli ich wdrażania,

3) objęcie szczególną opieką budowy obiektów doświadczalnych i innych budynków związanych ze specjalistyczną produkcją zwierzęcą w ramach planów wdrażania nowych rozwiązań projektowych i materiałowo-konstrukcyjnych,

4) zwiększenie wykorzystania w budownictwie wiejskim surowców wtórnych i odpadów.

§ 13. Ilekroć w uchwale jest mowa o naczelnikach gmin, należy przez to rozumieć również prezydentów i naczelników miast, naczelników miast i gmin oraz naczelników dzielnic w miastach stopnia wojewódzkiego.

§ 14. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 10 Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie organizacji i poprawy warunków rozwoju budownictwa indywidualnego na wsi (Monitor Polski z 1969 r. Nr 3, poz. 21 i z 1973 r. Nr 27, poz. 167),
- 2) uchwała nr 189 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1970 r. w sprawie remontów budynków na obszarach wiejskich województw zachodnich i północnych
- 3) uchwała nr 72 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1975 r. w sprawie zaopatrzenia rynku w materiały budowlane (Monitor Polski Nr 13, poz. 71 oraz Nr 17, poz. 110).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Szydłak

79

UCHWAŁA Nr 81 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1978 r.

w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach kolegiów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń.

Na podstawie art. 20 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Za udział w posiedzeniu kolegium do spraw wykroczeń przy terenowym organie administracji państwowej, urzędzie morskim i izbie morskiej, urzędzie górnym, zwanym dalej „kolegium”, oraz w posiedzeniu komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń przy wojewodzie (prezydencie miasta stopnia wojewódzkiego) oraz przy Ministrze Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej i Pre-

zesie Wyższego Urzędu Górniczego, zwanej dalej „komisją”, przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) przewodniczącemu składu — 90 zł,
- 2) członkom składu i protokolantowi — 60 zł.

2. Osoby pozostające w stosunku pracy mogą otrzymać wynagrodzenie tylko za udział w posiedzeniu odbytym poza godzinami ich pracy zawodowej.

§ 2. 1. Członkowi kolegium i komisji wypłaca się na jego żądanie odszkodowanie do wysokości 90 zł za